

متن پرسش

سلام استاد عزیز: این که می فرمایید اگر نام ائمه در قرآن می آمد اصحاب سقیفه قرآن را هم نفی می کردند به نظرم دلیل مطلوبی نیست چرا که پیامبر که در سراسر عمر شریف خود از حضرت امیر تمجید و دفاع کردند و اوج آن در غدیر است با این وجود اصحاب سقیفه ایشان را نفی نکردند حال چطور می فرماید ذکر نام ائمه موجب نفی و نابودی قرآن توسط اصحاب سقیفه می شد؟ حال بر فرض اگر این طور هم می شد آیا خداوند نمی توانست بر سر اصحاب سقیفه مانند اصحاب فیل عذاب نازل کند تا مردم غافل دوباره متذکر شوند؟

متن پاسخ

- باسمه تعالی: سلام علیکم: همان طور که عرض کردم در این مورد باید مطالعه‌ی گسترده‌ای را دنبال کنید تا شرایط تاریخی آن زمان برایتان روشن شود. موضوع، عمیق‌تر از آن است که در حدّ یک سؤال و جواب بگنجد. بنا نبوده خداوند اصحاب سقیفه را مثل لشکر ابرهه نابود کنند! شاید تفاسیری که در رابطه با آیه «سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ» سوره‌ی معارج، آیه‌ی ۱ شده، کمک کند. به عنوان نمونه عرض می‌کنم: آنقدر تعصبات ضد ولایت امیرالمؤمنین (ع) شدید بود که از حضرت صادق (ع) روایت داریم؛ پس از آن که رسول خدا (ص) علی (ع) را در غدیر معرفی کردند و خبر آن به اطراف منتشر شد شخصی به نام عمر بن عبه از بنی مخزوم خود را به رسول خدا (ص) رساند و از حضرت پرسید: «فَأَخْبِرْنِي عَنْ هَذَا الرَّجُلِ يَعْنِي عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ (ع) وَ قَوْلِكَ فِيهِ «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلِيٌّ مَوْلَاهُ إِلَى آخِرِهِ» أَمْ مِنْكَ أَمْ مِنْ رَبِّكَ- قَالَ النَّبِيُّ (ص) الْوَحْيُ مِنَ اللَّهِ وَ السَّفِيرُ جَبْرَائِيلُ وَ الْمُوَدَّنُ أَنَا وَ مَا أَذْنْتُ إِلَّا مَا [أَمَرَنِي رَبِّي] فَرَفَعَ الْمَخْرُومِيُّ رَأْسَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَقَالَ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ مُحَمَّدٌ (ص) صَادِقًا فِيمَا يَقُولُ فَأَرْسِلْ عَلِيًّا شَوْاطِئًا مِنْ نَارٍ وَ لِي فَوْ اللَّهِ مَا سَارَ غَيْرَ بَعِيدٍ حَتَّى أَظْلُتُّهُ سَحَابَةً سَوْدَاءَ فَأَزْعَدْتُ وَ أَبْرَقْتُ فَأَضَعَقْتُ فَأَصَابَتْهُ الصَّاعِقَةُ فَأَحْرَقَتْهُ النَّارُ فَهَبَطَ جَبْرَائِيلُ وَ هُوَ يَقُولُ اقْرَأْ يَا مُحَمَّدُ «سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ»؛ خبر ده مرا از این مرد یعنی علی ابن ابی طالب (ع) و گفتار تو در حق وی که «من کنت مولاه فعلی مولاه» آیا از جانب تو است یا از پروردگار تو؟ پیغمبر (ص) فرمود که وحی بسوی من است از جانب خدای تعالی و قاصد آن جبرئیل است و رساننده‌ی آن منم و نرسانیدم مگر از امر پروردگار خود. پس آن مرد مخزومی سر خود را به آسمان برداشت و گفت بار خدایا! اگر محمد راست می‌گوید در آنچه گفت پس بفرست بر من زبانیه از آتش و غضبناک باز گردید، پس سوگند به خدا که مسافتی نرفته بود که سایه انداخت بر سر وی ابری سیاه

و رعد و برقی زد پس صاعقه ای به او برخورد کرد و او را سوزاند، پس جبرئیل (ع) فرود آمد و عرض کرد بخوان یا محمد! «سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَقِيعٍ لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ» خواست خواهنده عذابی را که واقع است بر کافران، نیست مر او را دفع کننده از عذاب، از خداوند صاحب درجات. از این حادثه ای تاریخی می توان متوجه بود تا چه حد بعضی ها در مقابل ولایت امیرالمؤمنین (ع) مقاومت می کردند. موفق باشید